

Resum

Els polígons slivers són àrees que apareixen en els límits d'altres polígons fruit d'una digitalització defectuosa o de superposicions geogràfiques de capes d'informació amb contornades de polígons no coincidents.

Els polígons slivers són un problema en les bases de dades geogràfiques no sols en la presentació gràfica dels mapes, sinó en els resultats numèrics obtinguts.

Les solucions als polígons slivers estan en, per una part, procurar no crear-los amb correctes digitalitzacions o bé, per altra part, eliminar-los una vegada aquests polígons s'han creat.

En moltes ocasions és difícil evitar la creació de polígons slivers, especialment en la superposició geogràfica de capes de distintes procedències o escales. Per tant és freqüent que haguem d'intentar eliminar els slivers una vegada creats.

El problema principal d'eliminar slivers una vegada creats és poder detectar-los. Els polígons slivers poden adoptar formes molt variades i tot i que en la majoria de les ocasions són polígons petits també poden ocupar una gran superfície.

En aquesta tesi s'analitzen i valoren els mètodes clàssics de caracterització de polígons slivers que venen descrits en la norma ISO 19138.

De la mateixa forma es plantegen i analitzen altres possibles mètodes per detectar polígons slivers com els nombrosos índex de forma.

Finalment es proposa un mètode alternatiu (Màxim Cercle Inscrit) a un polígon com a mètode per detectar polígons slivers. Se sotmet aquest mètode a diversa cartografia oficial i es valora la seua millora respecte als altres mètodes.